

2. søndag i fasten, den 5. marts 2023

Salmer til kl. 9.30 i Gloslunde kirke

747 Lysets engel går med glans
634 Du ved det nok mit hjerte
410 Som tørstige Hjort monne skrige
158 Kvindelil! din tro er stor
773 Bliv hos os, når dagen hælder

Salmer kl. 11.00 i Vestenskov kirke med dåb og nadver

747 Lysets engel går med glans
41 Lille Guds barn
Linedanser – præsten tager tekst med på papir
158 Kvindelil! din tro er stor
474 Jesus Krist, du gav mig livet (nadversalme)
773 Bliv hos os, når dagen hælder

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Vi er i fastetiden, i dag er det 2. søndag i fasten, og teksterne handler alle om dæmoni og dæmoner.

Det begyndte 1. søndag i fasten med Djævlens frister Jesus i ørkenen. Jesus kan få al magt og herlighed, hvis han vil bøje sig for Djævlens, indgå en pagt med det onde, men Jesus afviser, vig bort, siger han. Og tilføjer så, at mennesker ikke kun skal leve af brød alene, som et dyr, men af Guds ord, dvs. af ånd, mennesket er ånd.

Og i dag hører vi om en kvinde, hvis datter er besat af en dæmon, men som bliver frelst af sin tro, sin vedvarende og fastholdende tro på, at Jesus kan og vil redde hende.

I mange år har kirken haft det svært med dæmoner og djævl. Hvad er det for noget? Kan de tage bolig i folk og kan de uddrives? Ja, det gør Jesus.

x

Det er vigtigt at vi i kirken og med kristendommen taler om dæmoni, om dæmoner og det dæmoniske.

Det findes, det virker, det viser sit ansigt hver dag.

I øjeblikket er der krig mellem Rusland og Ukraine og der udfoldes brutalitet, ondskab, mord og ødelæggelse.

Så selvfølgelig findes ondskaben og djævelskaben.

Men hvordan skal den beskrives og forstås – det er opgaven.

X

Da jeg som 10-12-årig så den italienske filminstruktør Pasolinis film om Jesus, vidste jeg, at Jesus efter dåben i Jordanfloden gik ud i ørkenen og så vidste jeg, at nu ville Jesus møde djævlens. Jeg trak puden op om øjnene og sad lidt bange i sofaen. For djævlens måtte være uhyggelig, farlig, skrækindjagende, måske med horn og hale og ildsprudlende. Men så kom et helt almindeligt menneske i jakkesæt gående hen til Jesus!

Men er det ikke djævlens, spurgte jeg min mor, lidt skuffet. Jo, det er, sagde hun, og det kan du så tænke lidt over!

Ja, djævlens er ikke sådan ligetil at afkode.

Det er svært at se det dæmoniske – før det er for sent.

Hvor mange har ikke ærgret sig over mødet med en ny arbejdskollega, en nabo eller kæreste eller ægtefælle, som viste sig helt anderledes end i begyndelsen?

X

Djævelskab! Findes det?

Første skridt er at vi skal tage afsked med de symbolske forståelser af djævlens som et væsen med horn og hale. Det er den gammeldags, folkeagtige måde at illustrere det dæmoniske på.

Nej, det dæmoniske og djævelskaben kan optræde i alle skikkelser, som banditter i habitter, velplejet og pæn, velformuleret og nydelig. Ja, det er sådan set den normale måde for djævelen at få indflydelse på ved at give sig ud for en pæn og god sag. Djævelen snylter altid på den gode hensigt.

Derfor er det også så svært at få øje på ondskaben, se den i dens kim, advare mod dens effekter.

Djævelen opdager vi altid for sent, når vi er fanget ind, er blevet en del af kliken eller partiet eller banden.

Det er svært at spotte en djævel.

x

I gamle dage sagde man, at kedsomhed er roden til alt ondt. Det forstod jeg ikke som barn, at kede sig, ja, det var træls, men ondt?

Men med kedsomhed menes, at man er hadsk og tom i sit sind, mangler naturlige gøremål, familie, job, venner, man er fyldt af livslede.

Livslede er den værste af de 7 dødssynder, kardinalsyndens, for fra den vokser alle de andre.

Led af livet, indesluttet, som dæmoner der har sat sig i sjælen, og forhindrer et almindeligt liv. Meget af nutidens livslede udleveres ved computeren, i et kunstigt univers, og i en osteklokke eller et ekkokammer med andre af samme støbning.

Og det kan så i ekstreme tilfælde springe ud i onde handlinger og terrorisme.

Måske også for at springe intetheden, anonymiteten, mangel på kærlighed og relationer.

x

Hvad er så løsningen?

Der findes ikke nogle løsninger, men vi kan i kirken ikke ofte nok gentage, at når Gud er fraværende, hersker djævlén.

”Derfor blev Guds søn åbenbaret: for at tilintetgøre Djævelens gerninger.” (1 Joh 3,8).

Mennesket kan ikke frelse sig selv eller redde sig ud af dæmonien. Det kan kun Gud, eller vi ved at give Gud plads i vores univers, og dermed også – for det hænger sammen – dæmonien plads som en evig uvenlig gæst, der kan besætte os og vores liv.

Guds tro, eller at være Gud tro, er jo også at være djævlén utro. Ikke ved at benægte dens eksistens, nej, men ved at vide, at dæmonerne er der, hele tiden, og hele tiden på lur, for at bemægtige sig vores menneskeliv.

Vi holder dæmonerne væk ved at tro på vores Gud og leve med hinanden i vores familie og med venner, med arbejde og gøremål, med pligter og opgaver.

Det tomme liv, det uforpligtede liv, det kedelige liv er det farlige liv, som kan udarte til vrede, had og destruktion.

Vi skal tro, tro på det gode og kærlige, tro på og styrke samlivet og venskabet, give hvad vi kan for at afhjælpe tristheden og kedsommeligheden og dæmonien, hvor vi møder den.

Den kana'anæiske kvinde troede fuldt og helt. Hun havde ingen plan B. Hun satsede alt på Jesus. Derfor blev hendes datter gjort fri af dæmonerne. Og hun gik til den yderste grænse for at nå målet, bønfuldt Jesus igen og igen.

Er vi andre knap så stærke i troen, må vi lytte til Paulus' formaninger til brødrene i den kristne menighed Thessaloniki om at gøre fremgang i at leve et ordentligt liv, prøve at blive lidt mere retskafne og hellige, så vi afstår fra utugt og ikke foruretter og udbytter vore brødre i forretninger.

AMEN